

Maade lige fra det Øjeblik, han startede Bevægelsen, saa man kunde ikke finde et Øjeblik at anklage ham i, hvor han ikke selv stod som Anklager. Men hvad nu specielt denne Udtalelse af den højtærede Statsminister angaar — den er jo blevet berørt fra flere Sider i de forløbne Dage, og derfor vil ogsaa jeg knytte et Par Bemærkninger til den —, vil jeg aabent sige til den højtærede Statsminister, at jeg selvfølgelig finder, at det havde været bedre, om disse Ord ikke var faldet. Men naar jeg siger dette, er det ikke, fordi jeg i og for sig tillægger dem stor Betydning, de er efter min Mening slaaet op til meget mere, end de er, men i en saa vanskelig Tid som den nuværende skal man, og da især Folk i ansvarlige Stillinger, selvfølgelig søge at undgaa alt, hvad der kan virke saarende paa Folk, der i Forvejen næsten er drevet til Fortvivelse paa Grund af økonomiske Vanskeligheder. Det skal man i det hele taget undgaa, og det vilde jeg ogsaa sige, hvis nogen overfor den store Nød, som de mange arbejdsløse i Øjeblikket lider under, vilde komme med en overlegen Bemærkning. Men naar jeg har sagt det til den højtærede Statsminister, vil jeg ogsaa aabent indrømme overfor Statsministeren, at jeg jo slet ikke tror, at den højtærede Statsminister har ment det, saadan som det er sagt. Nu ser jeg nogle af Tingets Medlemmer smile, der vil sikkert være mange her i Tinget, som finder, at jeg er en overordentlig naiv Person, naar jeg i et Øjeblik, da vi maaske staar overfor en bitter Valgkamp, hvori der ogsaa kan komme til at falde bitre Ord mellem os og Socialdemokratiet, vilde give Afkald paa et saadant agitatorisk Vaaben. Men overfor dem, der smiler ad, hvad de maaske kalder en Naivetet, vil jeg sige, at ud fra mit Standpunkt maatte jeg optræde som den største Hykler, hvis jeg vilde lade, som om jeg troede, at det var Statsministeren ligegyldigt, om Bønderne gik fra deres Gaarde, og specielt om de sønderjydske Bønder gjorde det. Thi hvis det havde været den højtærede Statsministers Mening, vilde den Politik, som er blevet ført af den nuværende Regering i de forløbne Aar, ikke have kunnet føres. Jeg maa som en ærlig Mand sige — det synes jeg, vi skylder den sid-

dende Regering —, at i den Tid, den nuværende Regering har siddet, er der ikke forløbet en Samling, hvori der ikke er vedtaget Lovforslag og Støtteforanstaltninger, som har haft til Hensigt at hindre, at nordslesvigske Ejendomsbesiddere gik fra deres Gaarde. Jeg behøver her kun at nævne et Par Ting, som f. Eks. at vi for to Aar siden vedtog Statsgarantien til Sønderjyllands Kreditforening — det var en Foranstaltning, som udelukkende kom sønderjydske Ejendomsbesiddere til gode —, og at vi i Fjor efter Indstilling fra den sønderjydske Realkreditkommission fik nogle Millioner derved som Hjælp til at ordne vore Andenprioriteter, som Hjælp til at sænke vort Renteniveau — det var ogsaa en Foranstaltning, som udelukkende kom sønderjydske Ejendomsbesiddere til gode. Jeg kunde ogsaa nævne andre Ting, men jeg skal ikke trætte det høje Ting med vedblivende at opregne Eksempler. Men med det som Baggrund, at den Regering, som den højtærede Statsminister staar i Spidsen for, Gang paa Gang har vist saadant i Gerning, vilde det være Hykleri fra min Side, hvis jeg paa Grund af, at der var faldet et uoverlagt Ord, vilde lade, som om jeg troede, at saadan var den højtærede Statsministers og hans Partis Sidelag overfor os. Jeg giver derfor med Glæde Afkald paa en agitatorisk Frase, som der efter min Mening ikke er noget bagved.

Yderligere udviklede det ærede Medlem Hr. Schmidt en hel Del Teori om Selvstyre o. s. v., hvor det i alt Fald var mig umuligt at følge ham, fordi det forekom mig, at en hel Del af, hvad han sagde, var en Sammenblanding af helt forskelligartede Begreber. Det ærede Medlem nævnte i samme Aandedræt Autonomi og Decentralisation i Administrationen, men det er Ting, der slet ikke behøver at falde sammen. Det ærede Medlem talte om middelalderlige Forhold — jeg husker ikke, om det var her i Salen, eller det var i en Diskussion, jeg i Lørdags havde med ham i Studenter-samfundet —, og her sammenblandede han Lavsvæsenet og andre middelalderlige Institutioner med Selvstyre og blandede meget sammen, som slet ikke havde noget med hinanden at gøre; der blev, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel meget